

Refleksjoner rundt vår rolle innenfor norsk industri i årene fremover

Siden undertegnede har fulgt norsk industri siden 1970, og i alt vesentlig fra leverandørsiden, tillater jeg meg å gjøre noen betraktninger om hvor vi står og hvilke muligheter som ligger fremover.

**Av: Ole Martin Martinsen,
daglig leder EIVA-SAFEX AS**

Siden vi skal tilbringe tiden vår i fremtiden er hovedfokus der, men jeg skal nevne litt om historien som for min del begynner på 1950 tallet, da min far og onkler jobbet på Drammens Glassverk som har produsert millioner av Norgesglass, som ble utsatt for en disrupsjon fra 1960-tallet som er en betegnelse på en hendelse som forstyrrer eksisterende marked og gjør produktet, og dermed også selskapet, irrelevant i ytterste konsekvens. Det var vel i stor grad på grunn av innføring av kjøleskap og etter hvert også fryser.

På samme måte bør vel kanskje en produsent av plastflasker i dag stille seg spørsmålet om selskapet «over natten» kan bli irrelevant ved innføring av en avgift på kr. 10,-/flaske! Drammensvassdragets utall av papirfabrikker er en annen historie og om vi går internasjonalt er vel Nokia og Kodak klassiske eksempler.

Om vi går litt lengre frem i nyere tid er det skuffende at norske myndigheter/statseide/kontrollerte selskaper ikke lar norsk industri få oppdragene når det viser seg at hverken kvalitet, pris eller leveringstid står til «eksamen» når regnskapet blir gjort opp. Nevner kort våre fregatter som er en av skandalene og flere offshoreprosjekter med store overskridelser og et anlegg som ikke pumpt en liter olje før det ble revet nylig.

Om man tar miljøet på alvor, og det blir jo meddelt i alle «kanaler», bør norske myndigheter legge inn krav til miljøregnskap i alle de kostnadene som medfører transport fra fjerntliggende land, flyreiser for å følge opp prosjektene slik at de reelle kostnadene fremkommer, utover at de fleste prosjektene levert fra utlandet viser seg i sum alltid å bli langt dyrere enn de norske tilbydere hadde gitt innledningsvis.

Ole Martin Martinsen, daglig leder i EIVA-SAFEX AS

fremfor å bidra positivt i næringskjeden. Når alt kommer til alt, er vi fagarbeidere alle sammen, enten elektriker eller lege. Vi trenger alle, vi er bare en del av noe større og vi trenger alle kategorier.

Trepartssamarbeid i næringslivet er vel unikt, og vi ser at for store forskjeller lønsmessig skaper sosial uro på lang sikt, og det slående i dag er at faktisk at offentlig sektor har blitt lønnsledende i mange sammenhenger, ikke minst på grunn av en pensjonsordning som de selv bare betaler en brøkdel av.

At vi ikke har karensdag(er) er en av de store elefantene i rommet og det er synd at klare fakta blir bare satt bort for nye helt unødvendige utredninger. I Sverige gikk sykefraværet ned med 50 prosent da en karensdag ble innført. Vi ligger vel i sykefravær på

som før kostet millioner til noen hundre tusen. Jeg skal ikke utdype forholdene rundt digitalisering og Industri 4.0, og de barrierene som ligger foran oss for å realisere dette som nok vil ta et tiår å innføre. Dog slår det meg er at vi heller ikke er særlig offensive til å ta i bruk relativt enkle digitaliseringstiltak på veien mot Industri 4.0.

En vis mann skrev for flere hundre år siden: «Selv endringer som folk har fordel av er de motstander av»! Homo Sapiens har tydeligvis ikke endret seg mye på dette området!

Siste hendelser knyttet til pandemien vil nok skyte fart i digitaliseringen på flere områder, ikke minst innenfor kommunikasjon og dette vil nok utløse også raske digitalisering på andre områder. ❁